

Font d'aigües mineromedicinals

Els Prats de Rei

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Raval de Sant Joan, 23
Emplaçament Al nucli urbà de la vila dels Prats de Rei.
Alçada: 605

Coordenades:

Latitud: 41.70635
Longitud: 1.54367
UTM Est (X): 378836
UTM Nord (Y): 4618198

Classificació

Número de fitxa 08170 - 111
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 898408CG7188S0001LU
Autoria de la fitxa Jordina Sales Carbonell
Data de registre de la fitxa: dg., 04/09/2016 - 02:00

Descripció

En uns soterranis de la casa de cal Sirés, fins fa uns pocs anys deshabitada i tapiada però ara rehabilitada, en ple nucli urbà de la vila, s'hi localitza una deu d'aigües mineromedicinals monumentalitzada, avui en desús. El terreny on s'assenta la casa es caracteritza per una superfície càlcica i poc compacte, amb un subsòl de margues alternades amb vetes de guix i alguna porció de materials silicis. L'aigua s'extreia a 8 m de profunditat d'un pou que hi havia en una galeria sotterrània dins la finca de cal Sirés. Segons consta en un opuscle d'inicis del segle XX que en descrivia els usos i virtuts, es tracta d'una aigua bicarbonatada, sulfatada, calcico-sòdica, clorurada, magnèsica, ferrosa, lítica i estròncica, i existia la varietat fluorada-sòdica.

Observacions:

IMATGE 2: Portada de l'opuscle editat el 1914 amb motiu de la declaració d'utilitat pública de les aigües.

IMATGE 3: Etiqueta de les ampolles.

Història

El 21 de maig de 1914 una reial ordre declarava d'utilitat pública les aigües de la deu de Cal Sirés, sota la categoria d'aigües mineromedicinals. La seva explotació (que es va estendre fins l'any 1925) va anar a càrrec de la firma Sirés i Segura, que embotellava l'aigua i l'enviava sobretot a Barcelona, on tenia una gran demanda, tot i que també era molta la gent que es desplaçava d'arreu del Principat fins a la vila de Prats de Rei per 'prendre les aigües'. La firma esmentada va editar un opuscle on es descrivien les virtuts d'aquestes aigües per guarir la diabetis i diverses malalties de l'aparell digestiu. La memòria mèdica i l'estudi terapèutic d'aquestes aigües, publicada dins l'esmentat opuscle, apareixen signats pel Dr. D. R. Rodríguez Méndez. Es va arribar a projectar la construcció d'un balneari per a treure major rendiment de les aigües, però per circumstàncies que es desconeixen l'empresa no es va dur finalment a terme. En aquells anys, la casa de Cal Sirés, on es trobava la deu, era propietat de Rosa Vila.

Tot i que no en quedi cap constància arqueològica, no es pot descartar que aquestes aigües fossin ja explotada pels antics pobladors del Municipium Sigarrense, atesa la gran predilecció i coneixement que tenien els romans per les aigües medicinals.

Bibliografia

-ANÒNIM (1914): Agua minero-medicinal antidiabética de Prats del Rey, sense editorial ni ciutat d'edició.

